

1010

ZARZĄDZENIE Nr 120 PREZESA RADY MINISTRÓW I PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

z dnia 11 września 1953 r.

w sprawie zasad planowania i rozliczania dodatkowych zamiejscowych oraz ustalenia wysokości tych

W celu unormowania podstaw do planowania i rozliczania dodatkowych kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych oraz ustalenia wysokości tych kosztów dla poszczególnych resortów bądź dla grup przedsiębiorstw budowlano-montażowych, na podstawie § 16 uchwały nr 380 Prezydium Rządu z dnia 23 maja 1953 r. w sprawie opracowywania i zatwierdzania cenników oraz katalogów norm kosztorysowych na roboty budowlano-montażowe zarządza się, co następuje:

§ 1. Za pracowników zamiejscowych w rozumieniu niniejszego zarządzenia należy uważać:

- 1) robotników zwerbowanych na zasadach określonych w uchwale nr 679 Prezydium Rządu z dnia 29 września 1951 r. w sprawie werbunku niewykwalifikowanej siły roboczej (Monitor Polski Nr A-88, poz. 1214),
- 2) pracowników delegowanych na zasadach określonych w ust. 1 załącznika nr 14 do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., zmienionego protokołem dodatkowym do tegoż układu z dnia 27 maja 1950 r.,
- 3) pracowników zaangażowanych specjalnie do prac wymagających częstych zmian miejsca na zasadach określonych w ust. 4 załącznika do układu zbiorowego pracy w budownictwie z dnia 7 maja 1949 r., zmienionego protokołem dodatkowym do tegoż układu z dnia 27 maja 1950 r.

§ 2. 1. Zatrudnienie pracowników zamiejscowych (§ 1 pkt 1) dopuszczalne jest jedynie w przypadkach, gdy nie można uzyskać na miejscu odpowiedniej ilości pracowników.

2. Delegowanie robotników (§ 1 pkt 2 i 3) niewykwalifikowanych do robót zamiejscowych może mieć miejsce w zasadzie tylko w przypadku, gdy robotnicy ci wchodzi w skład wysokokwalifikowanych zespołów. W razie konieczności delegowania do robót zamiejscowych niewykwalifikowanych robotników nie wchodzących w skład wysokokwalifikowanych zespołów, przedsiębiorstwo powinno uzyskać zgodę Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

3. Zatrudnienie pracowników delegowanych (§ 1 pkt 2 i 3) — wykwalifikowanych oraz niewykwalifikowanych wchodzących w skład wysokokwalifikowanych zespołów — dopuszczalne jest za zgodą ministra właściwego dla wykonawcy. Ministrowie nadzorujący przedsiębiorstwa budowlano-montażowe aparatu centralnego mogą upoważnić dyrektorów centralnych zarządów do wyrażenia zgody na delegowanie pracowników, o których wyżej mowa bądź mogą zwolnić imiennie przedsiębiorstwa budowlano-montażowe, które prowadzą roboty wymagające ciągłych zmian miejsca pracy stałych pracowników wykwalifikowanych, od obowiązku uzyskiwania każdorazowego zezwolenia. W odniesieniu do przedsiębiorstw budowlano-montażowych objętych planowaniem terenowym oraz do spółdzielni budowlano-montażowych

kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników kosztów w produkcji budowlano-montażowej.

zowych ministrowie nadzorujący te przedsiębiorstwa i spółdzielnie mogą upoważnić właściwe wojewódzkie komisje planowania gospodarczego do wyrażenia zgody na delegowanie pracowników, o których wyżej mowa.

§ 3. Do kosztów dodatkowych związanych z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych zalicza się:

- 1) koszty utrzymania aparatu werbunkowego,
- 2) koszty przejazdów z i do miejsca zamieszkania oraz diety za czas przejazdu pracowników zwerbowanych,
- 3) inne koszty związane z werbunkiem (np. koszty propagandy werbunkowej),
- 4) koszty przejazdu i diet pracowników delegowanych i dodatkowe wynagrodzenie pracowników zaangażowanych specjalnie do prac, których warunki wymagają częstych zmian miejsca pracy,
- 5) koszty zakwaterowania pracowników zamiejscowych (koszty eksploatacji własnych hoteli pracowniczych lub opłaty za kwatery obce, z uwzględnieniem odpłatności),
- 6) koszty dowozu do miejsca pracy pracowników zamiejscowych.

§ 4. 1. W celu stworzenia podstaw do planowania i rozliczania kosztów dodatkowych z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych wprowadza się wskaźniki, zamieszczone w tabeli, stanowiącej załącznik nr 1 do niniejszego zarządzenia. Wskaźniki określają wysokość kosztów dodatkowych związanych z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych w stosunku do sumy przerobu — wartości kosztorysowej. (Wzór obliczenia w załączniku nr 2).

2. W ramach tych wskaźników właściwi ministrowie ustalą w razie potrzeby do dnia 30 września 1953 r. zróżnicowane wskaźniki dla podległych im jednostek, z tym że zróżnicowane wskaźniki nie mogą przekroczyć limitu przewidzianego wskaźnikiem resortowym. Zróżnicowanie wskaźnika resortowego może nastąpić w zasadzie jedynie w stosunku do centralnych zarządów specjalizowanych, a w wyjątkowych przypadkach w stosunku do przedsiębiorstw o wyraźnie występującej specyfice powodującej istotne odchylenia od wskaźników ustalonych dla resortów lub centralnych zarządów.

3. Koszty dodatkowe z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych w 1954 r. będą finansowane w toku realizacji planu inwestycyjnego w ciężar limitu inwestycyjnego robót budowlano-montażowych danej budowy lub obiektu w wysokości przewidzianej dla odpowiednich wykonawców (generalnych bądź podwykonawców).

§ 5. Dodatkowe koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych powinny być zaplanowane przez przedsiębiorstwa budowlano-montażowe w układzie podanym w § 3. Łączna suma kosztów zatrudnienia pracowników zamiejscowych powinna być umieszczona w odrębnej pozycji planu „Innych kosztów ogólnych”.

§ 6. 1. Dodatkowe koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych powinny być księgowane w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych na koncie 162 „Inne koszty ogólne”, pozycja analityczna „Koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych”.

2. Rozliczenie kosztów z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych na poszczególne jednostki kalkulacyjne (np. obiekty) następuje łącznie z innymi kosztami ogólnymi i administracyjno-gospodarczymi według zasad ogólnych, tzn. przy przyjęciu za podstawę sumy kosztów bezpośrednich poszczególnych jednostek kalkulacyjnych.

§ 7. Dodatkowe koszty z tytułu zatrudnienia pracowników zamiejscowych należy rozliczać odpowiednią dodatkową pozycją w fakturze, opierając się na wskaźniku zatwierdzonym dla danego wykonawcy (załącznik nr 2).

§ 8. Traci moc obowiązującą zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 14 listopada 1951 r. w sprawie zasad rozliczenia między przedsiębiorstwami wykonawczymi budowlano-montażowymi a zleceńdawcami robót budowlano-montażowych z tytułu kosztów wynikłych z zatrudnienia robotników zamiejscowych (Monitor Polski z 1951 r. Nr A-96, poz. 1338, z 1952 r. Nr A-1, poz. 20 i z 1953 r. Nr A-9, poz. 127).

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1954 r., z tym że przepis § 4 ust. 2 wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. *St. Jędrzychowski*
Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania
Gospodarczego: w z. *F. Blinowski*

Załącznik nr 1 do zarządzenia nr 120 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 września 1953 r. (poz. 1010).

TABELA WSKAŹNIKÓW KOSZTÓW DODATKOWYCH ZATRUDNIENIA PRACOWNIKÓW ZAMIEJSCOWYCH

Lp.	Instytucja	Wskaźnik	Lp.	Instytucja	Wskaźnik
1.	Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli	2,8	10.	Ministerstwo Przemysłu Chemicznego: Przedsiębiorstwo Robót Montażowych Przemysłu Chemicznego w Gliwicach	4,5
2.	Ministerstwo Budownictwa Przemysłowego	3,8	11.	Ministerstwo Przemysłu Maszynowego: Przedsiębiorstwo Montażu Maszyn Włókienniczych	10,0
3.	Ministerstwo Kolei	4,5	12.	Ministerstwo Przemysłu Lekkiego	7,8
4.	Ministerstwo Transportu Drogowego i Lotniczego	4,1	13.	Ministerstwo Przemysłu Rolnego i Spożywczego	7,9
5.	Ministerstwo Poczty i Telegrafów	12,5	14.	Ministerstwo Przemysłu Drzewnego i Papierniczego	10,0
6.	Ministerstwo Górnictwa	4,4	15.	Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych	12,0
7.	Ministerstwo Energetyki	7,4	16.	Ministerstwo Hutnictwa	4,5
8.	Ministerstwo Gospodarki Komunalnej	1,5			
9.	Ministerstwo Rolnictwa: Centralny Zarząd Elektryfikacji Rolnictwa	11,7			
	Centralny Zarząd Wodnych Melioracji	1,5			

Załącznik nr 2 do zarządzenia nr 120 Prezesa Rady Ministrów i Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 11 września 1953 r. (poz. 1010).

WZÓR OBLICZENIA KOSZTÓW DODATKOWYCH ZWIĄZANYCH Z ZATRUDNIENIEM PRACOWNIKÓW ZAMIEJSCOWYCH

1. Suma przerobu według kosztorysu np. 3.000.000 zł. Wskaźnik kosztów zatrudnienia pracowników zamiejscowych 4%. Pełna suma wartości robót:

$$3.000.000 + \frac{4 \times 3.000.000}{100} =$$

$$3.000.000 + 120.000 = 3.120.000.$$

2. Przy sporządzaniu faktur należy obliczyć w pierwszym rzędzie wartość wykonanych robót w oparciu o kosztorys lub tabelę skalonych elementów — nie zawierając dodatkowych kosztów związanych z zatrudnieniem pracowników zamiejscowych. Do tak ustalonej kwoty należy w odrębnej pozycji faktury, biorąc za

podstawę wskaźnik obowiązujący dla danego przedsiębiorstwa, obliczyć przypadające koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych i ustalić ogólną sumę faktury. Np.

Pozycja kosztorysowa według tabeli skalonych elementów	200.000 zł.
Wskaźnik zaawansowania 60%	
Wartość robót wykonanych według kosztorysu lub tabeli skalonych elementów	120.000 zł.
Koszty zatrudnienia pracowników zamiejscowych przy wskaźniku 4% według wzoru	
$\frac{120.000 \times 4}{100}$	4.800 zł.
Suma faktury	124.800 zł.